

Jesu Kristi åpenbaring – nummer tolv

To prøver

Jeff Pippenger

2023-11-07

Vi er i ferd med å betrakte Åpenbaringen kapittel elleve til tretten, hvor vi finner alle antagonistene i den avsluttende prøvetidens strid i den store konflikten, som finner sted på den første himmels slagmark. Antagonistene er de hundre og førtifire tusen og den store skare som kommer ut fra Babylon som en sekundær styrke, stilt opp mot De forente nasjoner, Den katolske kirke, Amerikas forente stater og Satan selv. De hundre og førtifire tusen og den store skare er Guds hær, som representerer den tredje engels budskap, og begge sider i krigføringen står også overfor Guds doms hær, representert ikke ved den tredje engel, men ved det tredje ve.

For å identifisere visse kjennetegn som bidro til mordet på de republikanske og protestantiske hornene i 2020, søker vi å identifisere profetiske kjennetegn som forekommer i menneskehetens kamp i den første himmel, fra søndagsloven inntil Mikael står fram. I denne historien blir hele verden tvunget til å opprette et bilde av dyret. Denne historien er en gjentakelse av De forente staters historie fra 11. september 2001 og fram til den snart kommende søndagsloven, som skiller disse to parallelle historiene. Som parallelle historier representerer de begge et vitnesbyrd om den andre historien. Det som finner sted i den ene av disse historiene, vil også finne sted i den andre historien. Det er den andre historien som er fokus i Åpenbaringen kapittel tolv og tretten, og vi har til hensikt å forstå det andre vitnet for å kaste profetisk lys over den første historien, som nå nesten er fullført.

De tre maktene som fører verden til Harmageddon, er fremstilt i kapittel tolv og tretten. Dragemakten nevnes først.

Og et annet tegn viste seg i himmelen; og se, en stor ildrød drage, som hadde sju hoder og ti horn, og på sine hoder sju kroner. Og halen hans dro med seg den tredje delen av himmelens stjerner og kastet dem ned på jorden. Og dragen stod foran kvinnen som skulle føde, for å oppsluke hennes barn så snart det var født. Åpenbaringen 12:3, 4.

Søster White opplyser oss om at dragen i dette kapitlet er Satan, men i en sekundær forstand er den det hedenske Roma. Både Satan og det hedenske Roma er forbilder på De forente nasjoner. Dyrets ti horn representerer den onde konføderasjonen av ti konger i Åpenbaringen sytten. Disse ti kongene er fremstilt i Åpenbaringen sytten, og der blir de identifisert som det sjuende riket i Bibelens profeti. Dyret er fremstilt med sju hoder og sju kroner, noe som kjennetegner det som det sjuende riket i Bibelens profeti. I Daniel to er de fremstilt som det åndelige Hellas, og de er også Akab i vitnesbyrdet om Karmelfjellet, og de er de ti fiendene i Salme åttitre.

Den andre jordiske makten til fienden som er omtalt i Åpenbaringen kapittel tolv og tretten, er dyret som stiger opp av havet, som søster White direkte identifiserer som katolisismen.

Og jeg stod på havets sand, og så et dyr stige opp av havet; det hadde sju hoder og ti horn, og på hornene sine ti kroner, og på hodene sine et bespottelig navn. Og dyret som jeg så, var likt en leopard, og føttene hans var som føttene på en bjørn, og munnen hans som munnen på en løve; og dragen gav ham sin kraft og sitt sete og stor myndighet. Og jeg så ett av hodene hans som om det var såret til døden; og dets dødelige sår ble leget, og all verden undret seg over dyret. Åpenbaringen 13:1–3.

Johannes stod på stranden i vers én, og han ser et dyr stige opp av havet, og deretter ser han et dyr komme opp av jorden. Søster White identifiserer tiden da Johannes så de to dyrene, som 1798, for det var det året pavedømmet ble «berøvet sin styrke», og således mottok et dødelig sår som til sist skulle leges.

«På den tiden da pavedømmet, berøvet sin styrke, ble tvunget til å opphøre med forfølgelsen, så Johannes en ny makt stige opp for å gjenta dragens røst og føre videre det samme grusomme og gudsbespottelige verk. Denne makten, den siste som skal føre krig mot kirken og Guds lov, fremstilles ved et dyr med horn som et lam. Dyrene som gikk forut for det, hadde steget opp fra havet; men dette steg opp av jorden og representerer den fredelige fremveksten av den nasjonen som det symboliserte — De forente stater.» Signs of the Times, 8. februar 1910.

Johannes ser bakover i historien når han ser havdyret, som er pavedømmet. Når han ser fremover i historien, ser han jorddyret, som er Amerikas forente stater. Dette er grunnen til at dyret fra havet profetisk er utformet slik det er. Når han ser tilbake fra 1798, ser Johannes først «sju hoder og ti horn», noe som markerer det tidspunkt i historien da tre av hornene ble revet opp for å gi plass åt pavedømmets sterke horn, som talte store ord.

Da ønsket jeg å få vite sannheten om det fjerde dyret, som skilte seg ut fra alle de andre, overmåte fryktinngytende, med tenner av jern og klør av kobber; det åt, knuste og trampet resten ned med sine føtter; og om de ti hornene som var på dets hode, og om det andre som kom opp, og for hvilket tre falt; ja, om det hornet som hadde øyne og en munn som talte meget store ord, og hvis utseende var større enn de andres. Daniel 7:19, 20.

Før de tre hornene — herulene, østgoterne og vandalene — ble fjernet, ble det hedenske Roma fremstilt ved «ti kroner». Disse ti kronene representerer det hedenske Roma. Deretter identifiserer Johannes leoparden som Hellas, så bjørnen som Medo-Persia, og deretter løven som Babylon.

Den første var lik en løve og hadde ørnevinger. Jeg så på inntil vingene dens ble revet av, og den ble løftet opp fra jorden og stilt på føtter som et menneske, og et menneskehjerte ble gitt den. Og se, et annet dyr, det andre, liknet en bjørn, og det reiste seg opp på den ene siden, og det hadde tre ribben i gapet mellom tennene; og slik sa de til det: Stå opp, et mye kjøtt! Deretter så jeg, og se, enda et annet, likt en leopard, som på ryggen hadde fire foglevinger; dyret hadde også fire hoder, og herredømme ble gitt det. Daniel 7:4–6.

Det finnes ikke ett eneste element i katolisismen som er kristent, og havdyret representerer sammenslutningen av alle de foregående hedenske rikene i Bibelens profeti. Havdyret fremstilles i omvendt historisk rekkefølge, for Johannes ser tilbake inn i historien. Han så først den makten som ble opprettet da de tre hornene ble fjernet — pavedømmet. Deretter så han ti horn med ti kroner —

det hedenske Roma. Så så han leoparden — Hellas. Deretter så han bjørnen — Medo-Persia. Så så han løven — Babylon. Beskrivelsen av havdyret består av elementer fra hvert av de foregående hedenske rikene, og beskrivelsen fastslår at pavedømmet er en sammenhopning av enhver form for hedenskap som har eksistert i den bibelske historie. Det finnes ikke ett eneste element i katolisismen som er kristent. Alt som måtte fremstå som kristent i katolisismen, er en forfalskning.

På Karmelberget, da Elia stred mot Jesabels profeter og hennes frafalne ektemann, var Jesabel hjemme i Samaria. Tyrus' skjøge er glemt under historien om jorddyret med to horn. Jesabel er alltid skjult, og i Åpenbaringen kapittel tolv og tretten undrer verden seg etter henne, men hun fremstilles ikke som et under det undres over i himlene, slik De forente nasjoner, De forente stater og Satan gjør. Hun er tilbake i sitt kommandosenter i Samaria — byen Roma.

Historien om dyret fra jorden er der prøven for dyrets bilde for hele verden blir identifisert. Den prøven finner sted under krigføringen i den første himmel. Dette er hva vi ønsker å betrakte på dette punkt. Jeg vil erstatte Amerikas forente stater med ordet «han» i de versene vi nå skal betrakte.

Og jeg så et annet dyr stige opp av jorden; og De forente stater hadde to horn lik et lam, og De forente stater talte som en drage. Og De forente stater utøver hele den første dyrets makt for dets åsyn, og får jorden og dem som bor på den, til å tilbe det første dyret, hvis dødelige sår var blitt legt. Og De forente stater gjør store tegn, så at det lar ild fare ned fra himmelen til jorden for menneskenes øyne, og forfører dem som bor på jorden ved hjelp av de tegn som De forente stater hadde makt til å gjøre for dyrets øyne; idet det sier til dem som bor på jorden, at de skal gjøre et bilde for dyret, det som hadde sverd hugget og ble levende. Og [De forente stater] fikk makt til å gi livsånd til dyrets bilde, så at dyrets bilde til og med skulle tale og gjøre at alle dem som ikke ville tilbe dyrets bilde, skulle drepes. Og De forente stater gjør at alle, både små og store, rike og fattige, frie og treller, får et merke på sin høyre hånd eller på sin panne, og at ingen kan kjøpe eller selge uten den som har merket eller dyrets navn eller tallet for dets navn. Åpenbaringen 13:11–17.

I Åpenbaringen kapittel tretten ga det hedenske Romas drage pavedømmet tre ting da den satte pavedømmet på jordens trone.

Og dyret som jeg så, var likt en leopard, og dets føtter var som en bjørns føtter, og dets munn som en løves munn; og dragen gav det sin kraft og sin trone og stor myndighet. Åpenbaringen 13:2.

De ti kongene som representerer det hedenske Roma (Frankrike var den fremste kongen blant de ti, slik dette er fremstilt ved Akab) gav pavedømmet tre ting: makt, sete og myndighet. Da keiser Konstantin i år 330 flyttet hovedstaden fra byen Roma i vest til østen og gjorde Konstantinopel til det romerske rikets nye hovedstad, gav det hedenske Roma deretter Romerkirken sitt «sete».

Da Klodvig, frankernes (Frankrikes) konge, omvendte seg til katolisismen og i året 496 begynte å føre krig mot de maktene som hadde motstått pavedømmets oppstigning til jordens trone, gav det hedenske Roma da pavedømmet sin «makt».

I 533 utstedte Justinian et dekret som fastslo den romerske kirke både som overhode for alle kirker og som den som skulle irettesette kjettere. På dette tidspunkt var det hedenske Romas myndighet blitt gitt til pavedømmet.

I vers tolv «utøver [De forente stater] all den første dyrets makt for dets øyne». Den makten som ble utøvd av pavedømmet, er fremstilt ved Klodvig, som viet sin militære og økonomiske styrke til pavedømmet. Dette er grunnen til at katolisismen kaller Klodvig «den katolske kirkes førstefødte», og Frankrike «den katolske kirkes eldste datter». De forente stater vil gjøre det samme skitne arbeidet for pavedømmet som Klodvig begynte i 496.

De forente staters makt vil bli tatt i bruk for å få «jorden og dem som bor på den, til å tilbe det første dyret, hvis dødelige sår ble leget». De forente stater vil benytte sin militære og økonomiske styrke for å få hele verden til å godta søndagen som en hviledag. Skjøgen fra Tyrus vil først drive hor med dyret fra jorden ved den snart kommende søndagsloven, og deretter vil hun gå ut og drive hor med alle de andre kongene på jorden.

I vers tretten «gjør [De forente stater] store tegn, så at det endog får ild til å falle ned fra himmelen på jorden for menneskenes øyne». Ild representerer et uhellig budskap. Tunger som av ild på pinsedagen representerte et hellig budskap som var ledsaget av evnen til å formidle dette budskapet til hele verden. Ilden som De forente stater lar fare ned fra himmelen, vil også påvirke hver nasjon og hvert tungemål.

I vers fjorten bedrar De forente stater «dem som bor på jorden, ved hjelp av de tegn som [De forente stater] hadde makt til å gjøre for dyrets øyne; idet det sier til dem som bor på jorden, at de skulle gjøre et bilde av dyret, som hadde såret av et sverd og likevel levde.» Det bedraget som De forente stater benytter for å bedra verden, er fremstilt ved ilden som kom ned fra himmelen i det foregående verset. Ilden fra himmelen frembringer mirakler som De forente stater bruker til å befale verden å opprette en verdensregjering som består av en sammenslutning av kirke og stat, der kirken kontrollerer forholdet.

Dette var det forholdet mellom Akab og Jesabel representerte da Elia ble oppreist. Elias kamp på Karmelfjellet ble oppfylt ved begynnelsen av Amerikas forente stater under bevegelsen til den første engelen fra 1840 til 1844, med det formål å skjelve protestantismens sanne profet fra alle protestantismens falske profeter.

Det oppfylles igjen ved De forente staters avslutning, under prøven ved dannelsen av dyrets bilde, som begynte 11. september 2001 og ender ved den snart kommende søndagsloven.

Elias' fullkomne oppfyllelse finner sted før Herrens store og forferdelige dag, som er de sju siste plagene. Derfor er Karmelfjellet, Elias, Akab og Jesabel fremstilt i det arbeid som De forente stater utfører ved å tvinge planeten jorden til å godta De forente nasjoners énverdensregjering, som styres av Den katolske kirke. De forente stater fullbyrder denne handlingen gjennom sin militære makt, sin økonomiske styrke og de fordervede, hypnotiske kommunikasjonene som det leder og kontrollerer, representert ved det som kalles «informasjonssupermotorveien» på verdensveven.

I vers femten blir vi informert om at «det [De forente stater] hadde makt til å gi liv til dyrets bilde, for at dyrets bilde både skulle tale og gjøre slik at alle som ikke ville tilbe dyrets bilde, skulle bli drept.» Trusselen om død ved De forente staters militære makt, som da representerer De forente nasjoners fremste konge, bemyndiger således De forente nasjoners verdensregjering til å tale. Handlingen å tale blir utført gjennom en lovgivende og dømmende myndighet. De forente nasjoners lovgivende gren er i New York, og De forente nasjoners dømmende gren er i Haag i Nederland. Haag representerer den gamle verden og New York den nye verden. Både De forente stater og Nederland har tidligere historier der de utmerket seg som fremste forsvarere av frihet og uavhengighet, men begge avslutter sine respektive historier — ved å tale som en drage.

«Ettersom sabbaten er blitt det særlige stridsspørsmålet i hele kristenheten, og religiøse og verdslige myndigheter har forent seg om å håndheve helligholdelsen av søndagen, vil den vedvarende nektelsen hos en liten minoritet av å gi etter for folkekravet gjøre dem til gjenstand for universell forakt.... og det vil til sist bli utstedt et dekret mot dem som holder det fjerde buds sabbat hellig, der de fordømmes som fortjent til den strengeste straff, og folket gis frihet til, etter en viss tid, å ta livet av dem. Romanismen i den gamle verden og det frafalne protestantismen i den nye vil følge en lignende fremgangsmåte overfor dem som ærer alle de guddommelige budene.»

«Guds folk vil da bli styrtet inn i de scener av lidelse og trengsel som profeten beskriver som Jakobs nød.» The Great Controversy, 615, 616.

I vers seksten og sytten, etter at dyrets bilde er blitt reist opp og gitt makt til å tale, «gjør [De forente stater] slik at alle, både små og store, rike og fattige, frie og treller, får et merke i sin høyre hånd eller på sin panne, og at ingen kan kjøpe eller selge uten den som har merket eller dyrets navn eller tallet for dets navn.»

Dannelsen av dyrets bilde er prøven som går forut for prøven om dyrets merke. Hvis vi ikke består prøven som er representert ved dannelsen av dyrets bilde, vil vi stryke på prøven om dyrets merke. De er to forskjellige prøver, og de er to forskjellige slags prøver.

Dannelsen av dyrets bilde, som begynte 11. september 2001, er den profetiske advarselen om at nådetidens avslutning står for døren. Det er Elias-budskapet som identifiserer at Karmel-fjellet er nær på horisonten, og at Guds folk trenger å sikre seg karakterens olje, Den Hellige Ånds olje og budskapets olje i Midnattsropet før det endelige kallet blir gitt. De trenger å våkne, slik at når Elia spør dem: «Hvor lenge vil dere halte til begge sider?» — da skal de ikke være målløse, for å være målløs da er å motta dyrets merke. Prøven knyttet til dyrets bilde representerer arbeidet med å forstå budskapet som kunngjør dommens avslutning, likesom millerittenes budskap kunngjorde åpningen av dommen.

Dyrets merkes prøve innebærer intet valg, for den inneholder intet element av prøvetid. Den er et tidspunkt, ikke et tidsrom. Den er en krise, og derfor er den en lakmustrøst som vil identifisere karakteren hos de israelitter som ved søndagsloven er blitt sammenkalt til Karmelfjellet av Akab. De vil da åpenbare den karakter de har utviklet i løpet av det foregående tidsrommet, profetisk kalt dyrets bildes prøve.

Derfor, som Den Hellige Ånd sier: I dag, om dere vil høre hans røst, så forherd ikke deres hjerter som under opprøret, på fristelsens dag i ørkenen, da deres fedre fristet meg, prøvde meg, og så mine gjerninger i førti år. Derfor ble jeg vred på den slekt og sa: De farer alltid vill i sitt hjerte, og de har ikke kjent mine veier. Så sverget jeg i min vrede: De skal ikke komme inn til min hvile.) Se til, brødre, at det ikke finnes i noen av dere et ondt vantroens hjerte, så han faller fra den levende Gud. Men forman hverandre hver dag, så lenge det heter «i dag», for at ingen av dere skal bli forherdet ved syndens bedrag. For vi er blitt delaktige i Kristus, dersom vi holder begynnelsen av vår frimodige tillit fast til enden; mens det blir sagt: I dag, om dere vil høre hans røst, så forherd ikke deres hjerter som under opprøret. Hebreerne 3:7–15.